

Αρ. πρωτ.:

Πάτρα, 30/1/2012

Προς: Την Υπουργό Παιδείας κ. Άννα Διαμαντοπούλου
Την Υφυπουργό κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου

Θέμα: «Θεατρική αγωγή στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση»

Εξοχότατη κ. Υπουργέ,

Εξοχότατη κ. Υφυπουργέ,

Η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών, κατά την τελευταία συνεδρίασή της συζήτησε εκτενώς το "Ψήφισμα Διαμαρτυρίας για την κατάργηση του μαθήματος του Θεάτρου στην ΠΕ και στην ΔΕ", καθώς και τη σχετική επιστολή που απηύθυνε ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Θεατρολόγων στην Υπουργό Παιδείας και στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Όπως προκύπτει από τα σχετικά στοιχεία καθώς και από το υπ' αριθμ. 124662/Γ2/1/11/2011 έγγραφο του Υπουργείου ΠΔΒΜΘ που δημοσιεύτηκε στις 22/12/2011 με θέμα "Έγκριση Προγραμμάτων Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για την πιλοτική τους εφαρμογή του επιστημονικού πεδίου Πολιτισμός και Δραστηριότητες Τέχνης", όπου αναφέρεται ότι θα διδάσκονται τα μαθήματα της Μουσικής και των Εικαστικών αλλά όχι εκείνο του Θεάτρου, γίνεται σαφές ότι αντί της *αναβάθμισης* μαθημάτων όπως η **Θεατρική Αγωγή** στο "Νέο Δημοτικό Σχολείο" ή των **Στοιχείων Θεατρολογίας** στο "Νέο Λύκειο", αυτά καταργούνται. Με την τακτική αυτή εξαιρείται το θέατρο από την προσπάθεια καλλιτεχνικής και πολιτιστικής καλλιέργειας των μαθητών που επιχειρείται με τα πιλοτικά Νέα Προγράμματα Σπουδών, εξαιρείται δηλαδή η βασικότερη αισθητική και πολιτισμική δραστηριότητα αλλά και το πεδίο σύγκλισης όλων των άλλων τεχνών. Το γεγονός, εκτός όλων των άλλων, ελάχιστα συνάδει τόσο προς την αρχαιότητα παράδοση του τόπου μας (το θέατρο γεννήθηκε για τη Δύση, ως γνωστόν, στην Ελλάδα) όσο και στη σύγχρονη κοινωνική πρακτική με τη στιβαρή παρουσία του Θεάτρου στην πολιτιστική ζωή της χώρας. Δυστυχώς το πρόσφατο (27/1/2012) Δελτίο Τύπου του Υπουργείου Παιδείας περιγράφει μεν το ισχύον καθεστώς, αλλά δεν διευκρινίζει ούτε αν θα περιλαμβάνεται η Θεατρική Αγωγή και στις δύο προτάσεις για αναλυτικά προγράμματα (αν δηλαδή θα περιλαμβάνεται και στην πρόταση "Α") και, κυρίως, εάν θα διδάσκεται από εξειδικευμένο διδακτικό προσωπικό.

Βάσει των ανωτέρω η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών θεωρεί αναγκαία την επανεξέταση από το Υπουργείο Παι-

δείας των πρόσφατων αποφάσεών του που συνεπάγονται τον ουσιαστικό υποβιβασμό του θεάτρου σε απλή δραστηριότητα τέχνης και ζητάει να προωθηθεί μαθησιακά ως αντικείμενο **αυτόνομο** και **ισότιμο** με τα άλλα αντικείμενα της αισθητικής παιδείας.

Πιο συγκεκριμένα, υιοθετώντας τα αιτήματα του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Θεατρολόγων, ζητούμε ο μ ο φ ώ ν ω ς από το Υπουργείο Παιδείας:

1) να συμπεριληφθεί το μάθημα του θεάτρου στις Προτάσεις του Επιστημονικού Πεδίου Πολιτισμός και Δραστηριότητες Τέχνης τόσο στα Προγράμματα Σπουδών της Πρωτοβάθμιας όσο και σε εκείνα της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης,

2) να ανακληθεί η απόφαση που καταργεί το μάθημα "Στοιχεία Θεατρολογίας" στο Νέο Λύκειο και την επέκταση του αντικειμένου και σε άλλες τάξεις του Λυκείου,

3) να ανακληθεί η Υπουργική Απόφαση που αφορά στην ανάθεση μαθημάτων Αισθητικής Αγωγής για το "Νέο Σχολείο",

4) να αξιοποιηθεί ευρύτερα ο κλάδος ΠΕ32, αλλά και να ιδρυθεί κλάδος αντίστοιχος της ειδικότητας ΠΕ32 και στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, όπως είχε προβλεφθεί και από το υπ' αριθμ. Φ. 12/652/63838/Γ1/3-6-2010 έγγραφο του Υπουργείου Παιδείας.

Θεωρούμε ότι το θέατρο οφείλει να καταλάβει την αρμόζουσα θέση στο Ελληνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα δεδομένου ότι:

(α) Το θέατρο συνιστά κατ' εξοχήν παιδευτικό μέσο και βοηθεί στην ορθή κοινωνικοποίηση του μαθητή από την πρώτη παιδική έως και την μετεφηβική ηλικία του.

(β) Η θεατρική παιδεία, ως ειδική μάθηση, είναι αναγκαία για την αισθητική διαμόρφωση του ατόμου και την ισόρροπη ανάπτυξή του μέσω του προβληματισμού, της κριτικής σκέψης, της αναγνώρισης και εκτίμησης των έργων τέχνης, καθώς και για την ανάπτυξη της δημιουργικής του έκφρασης.

(γ) Οι τεχνικές του θεάτρου χρησιμοποιούνται πλέον εκτενώς σε διεθνές επίπεδο και με αξιολογώτατα αποτελέσματα στη μαθησιακή διαδικασία και τη διδασκαλία όλων των άλλων μαθημάτων (στον αγγλοσαξονικό χώρο είναι εδώ και δεκαετίες γνωστό ως Theatre/Drama in Education) αλλά και σε ποικίλους ψυχοθεραπευτικούς κλάδους στο πλαίσιο διεπιστημονικής συνεργασίας.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω θεωρούμε αυτονόητο ότι τα σχετικά με το θέατρο μαθήματα στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση θα πρέπει πλέον να αποκτήσουν τη θέση που τους αναλογεί και θα πρέπει να διδάσκονται, όπως αρμόζει σε ανεπτυγμένο Κράτος που διαθέτει, επιπλέον, αρχαιότατη και διεθνώς γνωστή παράδοση στον χώρο του θεάτρου, μόνον από ειδικά κατηρτισμένους επιστήμονες, ήτοι από πτυχιούχους των Τμημάτων Θεατρικών Σπουδών ή Θεάτρου.

Με τιμή
Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Καθηγητής Σταύρος Τσιτσιρίδης